

Форма № Н - 3.04

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Кафедра екобіотехнології та біорізноманіття

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан агробіологічного факультету,
д.с.г.н., проф. Тонха О.Л.

“27” травня 2021 р.

РОЗРОБЛЕНО І СХВАЛЕНО
на засіданні кафедри екобіотехнології
та біорізноманіття

Протокол № 11 від «27» 05 2020
зав. кафедрою екобіотехнології та

біорізноманіття
Патика М.В.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

“БІОТЕХНОЛОГІЯ”

спеціальність 203 Садівництво і виноградарство

освітня програма Садівництво і виноградарство

Факультет (НП) агробіологічний

Розробники: професор кафедри екобіотехнології та біорізноманіття, доцент, д.с.-

г.н. Кляченко О.Л.

(посада, науковий ступінь, вчене звання)

КИЇВ-2021

1. Опис навчальної дисципліни “Біотехнологія”

Галузь знань, напрям підготовки, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень		
Освітній ступінь	Бакалавр	
Спеціальність	203-Садівництво та виноградарство	
Освітня програма	Садівництво та виноградарство	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	вибіркова	
Загальна кількість годин	43	
Кількість кредитів ECTS	3,5	
Кількість змістових модулів	2	
Форма контролю	залік	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форм навчання		
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Рік підготовки	3	5
Семестр	5	9
Лекційні заняття	15 год.	4
Лабораторні заняття	-	-
Практичні заняття	15 год.	6
Самостійна робота	75 год.	-
Кількість тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних самостійної роботи студента –	2 год. 5 год.	- -

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: закріплення знань у студентів основних напрямів, сучасних знань та перспектив розвитку сучасної біотехнології.

Завдання: закріплення знань про особливості сучасних біотехнологій для прискорення науково-технічного прогресу в садівництві та виноградарстві, квітникарстві, одержання рослин стійких до несприятливих умов навколишнього середовища.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- принципи і теоретичні основи створення та приготування поживних середовищ;
- клітинну диференціацію, шляхи морфогенезу і регенерації рослин
- умови отримання та вирощування калюсних та суспензійних культур;
- основні фітогормони та синтетичні регулятори росту;
- етапи клонального розмноження рослин;
- фактори, що впливають на ріст і розвиток ізольованих клітин та тканин;
- досягнення та перспективи клітинної селекції;
- законодавчі акти стосовно використання транс генних рослин.

вміти:

- якісно виконувати лабораторні біологічні дослідження
- культивувати різноманітні об'єкти біотехнології рослин;
- готувати живильні середовища;
- застосовувати на практиці нові підходи для оптимізації культивування ізольованих клітин і тканин рослин
- одержувати вільний від патогенів посадковий матеріал;
- виділяти ядра та ядерну ДНК з рослинних тканин

Набуття компетентностей:

загальні компетентності (ЗК):

- здатність проведення досліджень на відповідному рівні;
- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;
- здатність до застосування методів аналізу для підбору і визначення певних послідовностей елементів технологічного ланцюгу;

фахові (спеціальні) компетентності (ФК):

- здатність здійснювати пошук необхідної інформації в науковій і технічній літературі, базах даних та інших джерелах;
- здатність відбирати та аналізувати релевантні дані, у тому числі за допомогою сучасних методів аналізу даних і спеціалізованого програмного забезпечення;
- здатність розробляти та реалізовувати комерційні та науково-технічні плани і проекти в галузі біотехнології з урахуванням всіх аспектів вирішуваної проблеми, включаючи технічні, виробничі, експлуатаційні, комерційні, правові і навколишнього середовища;
- здатність розробляти нові біотехнологічні об'єкти і технології та підвищувати ефективність існуючих технологій на основі експериментальних та/або теоретичних досліджень та/або комп'ютерного моделювання.

3. Програма та структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем		Кількість годин											
		денна форма						Заочна форма					
		усього	у тому числі					усьо го	у тому числі				
			л	п	лаб	інд	с. р.		л	п	лаб	інд	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Змістовий модуль I. Клітинна біологія													
Т. 1.	Предмет і методи біотехнології рослин	13	2		1		3	3	1		0,4		
Т. 2.	Біотехнологія культивування ізольованих клітин і тканин	13	2		1		3	2	0,5		0,4		
Т. 3.	Культура калюсної тканини.	13	2		1		3	3	0,5		0,4		
Т. 4.	Суспензійні культури	12	2		1		3	3	0,5		0,4		
Т. 5.	Прямий і непрямий органогенез	13	2		3		4	2	0,5		0,4		
Т. 6.	Мікроклональне розмноження рослин та їх оздоровлення	13	2		3		3	3	1		0,4		
Т. 7.	Застосування методів in vitro в селекції рослин	13	1		1		3	3	1		0,4		
Разом за змістовим модулем 1		94	13		11		22	19	5		3,6		
Змістовий модуль II. Клітинна та генетична інженерія													
Т. 1.	Культура ізольованих протопластів	45	1		2		10	2	0,5		0,2		
Т. 2.	Генетична інженерія	45	1		2		10	2	0,5		0,2		
Разом за змістовим модулем 2		90	2		4		20	4	1		0,4		
Усього годин		184	15		15		42	23	6		4		

4. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Не передбачено робочим навчальним планом	

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Не передбачено робочим навчальним планом	

6. Теми лабораторних занять

Назва теми		К-ть год.
Тема 1. Організація і техніка культивування клітин та тканин в умовах in vitro		
Робота 1.	Методи стерилізації приміщення, посуду, поживних середовищ та рослинного матеріалу при проведенні робіт з культурою ізольованих клітин та тканин рослин.	1
Робота 2.	Приготування поживних середовищ для культивування ізольованих культур клітин та тканин рослин.	1
Робота 3.	Стерилізація насіння листяних порід для отримання стерильних проростків.	0,5
Робота 4.	Стерилізація деревних пагонів і посадка на стерильні поживні середовища.	1
Тема 2. Культура калюсної тканини.		
Робота 5.	Отримання і культивування калюсної тканини з листків тополі	1
Робота 6.	Отримання і культивування калюсної тканини з коренів шпилькових	0,5
Робота 7.	Отримання калюсної культури з апікальної меристеми тополі	1
Робота 8.	Отримання калюсної культури зі зрілих та незрілих зародків	0,5
Робота 9.	Отримання калюсної культури з листків клену	1
Тема 3. Зняття ростових характеристик калюсної культури.		
Робота 10.	Пересадка калюсної тканини на свіже поживне середовище з рівним складом гормонів /калюс тополі, клену, женьшеню	0,5
Робота 11.	Підрахунок клітин за методом Брауна.	1
Робота 12.	Приготування препаратів калюсної тканини для мікроскопіювання.	1
Тема 4. Морфогенез і регенерація в культурі калюсних тканин. Одержання рослин-регенерантів.		
Робота 13.	Індукція стеблового органогенезу в культурі калюсної тканини тополі. Одержання рослин-регенерантів.	0.5
Робота 14.	Індукція стеблового органогенезу і соматичного	1

	ембріогенезу в калюсній тканині з листківклену. Одержання рослин-регенерантів.	
Робота 15.	Регенерація рослин з калюсної тканини дуба.	1
Тема 5. Суспензійна культура клітин.		
Робота 16.	Отримання суспензійної культури з калюсної тканини /суниця, ячмінь, кукурудза/.	0,5
Робота 17.	Оцінка життєдіяльності клітин і ступеня агрегації суспензії.	0,5
Робота 18.	Пересадка суспензії.	0,5
Робота 19.	Висів суспензії на тверде агаризоване середовище для отримання одноклітинних клонів.	0,5
Тема 6. Застосування методу культури тканин в селекції рослин.		
Робота 20.	Висів суспензії на селективне поживне середовище з додаванням NaCl або поліетиленгліколю.	0,5
Робота 21.	Культура ізольованих протопластів. Злиття протопластів.	0,5
Тема 7. Клональне мікророзмноження клітин..		
Робота 22.	Виділення і культивування апікальних меристем /троянд, смородини/.	0,5
Робота 23.	Мікророзмноження тополі, каштану черенкуванням.	0,5
Робота 24.	Індукція коренеутворення при мікроклональному розмноженні троянд.	0,5
Тема 8. Генетична інженерія.		
Робота 25.	Виділення загальної ДНК з тканин рослин.	0,5
Робота 26.	Виділення ядер і ядерної ДНК з рослинних тканин.	0,5
Робота 27.	Виділення плазмідної ДНК.	1
Робота 28.	Використання природної трансформації в модельних дослідах для одержання пухлинної тканини.	1
Робота 29.	Одержання корончатогалових пухлин на експлантатах моркви.	1

7. Контрольні питання, комплекти тестів для визначення рівня засвоєння знань студентами

Контрольні питання

1. Методи стерилізації рослинного матеріалу.
2. Методи стерилізації приміщення, інструментів, посуду.
3. Методи, які використовуються в біотехнології.
4. Історія розвитку біотехнології.
5. Метод культури клітин та тканин.
6. Суспензійна культура, умови вирощування, використання.
7. Калюсна культура, умови вирощування, використання.
8. Культура ізольованих зародків, її використання.
9. Культура ізольованих протопластів.
10. Схема приготування поживних середовищ, склад поживного середовища.

11. Експлант. Диференціація, дедиференціація.
12. Клітинна селекція, значення використання.
13. Отримання рослин-регенерантів.
14. Мікроклональне розмноження його використання.
15. Етапи мікроклонального розмноження.
16. Переваги мікроклонального розмноження.
17. Теоретичні основи створення поживних середовищ.
18. Прямий та непрямий морфогенез в культурі.
19. Методи виділення протопластів.
20. Методи злиття протопластів.
21. Розвиток ізольованих тканин та клітин на штучних поживних середовищах по Ліоре.
22. Фази ростового циклу рослинних суспензійних культур.
23. Методи відбору в клітинній селекції.
24. Соматичні гібриди. Соматичні цибриди.
25. Індукція стеблового органогенезу.
26. Індукція ризогенезу в культурі *in vitro*.
27. Регенерація рослин з калюсної тканини.
28. Відносний вихід і практичне застосування речовин вторинного синтезу.
29. Індукція морфогенезу за допомогою фітогормонів.
30. Індукція гаплоїдії в культурі тканин, використання гаплоїдів в селекції.
31. Класифікація фітогормонів.
32. Механізм дії фітогормонів.
33. Вплив фітогормонів на генетичний апарат рослин.
34. Біосинтез фітогормонів.
35. Транспорт та інактивація фітогормонів.
36. Роль фітогормонів в онтогенезі рослин.
37. Апікальне домінування. Фітогормональна регуляція його.
38. Методи отримання фітогормонів.
39. Фітогормональна регуляція процесів диференціювання та дедиференціювання.
40. Визначення цитокінінової активності фіторегуляторів.
41. Калюсна культура сої як тест-системи на цитокініні.
42. Кріозбереження, кріобіологія.
43. Генетична інженерія, як один із методів біотехнології.
44. Схема генно-інженерної роботи.
45. Дати визначення плазмід, вектору.
46. Класифікація плазмід.
47. Схема отримання химерних плазмід.
48. Вектор, що може виступати в ролі вектору.
49. Вимоги до векторів.
50. Несумісність плазмід.
51. Методи виділення плазмідних ДНК.
52. Етапи клонування генів.
53. Принципи клонування фрагментів ДНК.
54. Перенесення індивідуальних генів або їх груп у реципієнтні клітини.
55. Одержання банків генів.
56. Ідентифікація рекомбінантних клонів.
57. Рестрикційне картування геному.

58. Синтетичні олігонуклеотиди, їх використання в генній інженерії.
 59. Експресія трансформованих генів і способи її оптимізації.
 60. Ферменти, які використовуються для конструювання рекомбінантної ДНК.

Форма № Н-5.05

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ			
ОР «Бакалавр» «Агрономія»	Кафедра <u>екобіотехнології та</u> <u>біорізноманіття</u> 2020-2021 н.р	ЗАЛКОВИЙ БЛЕТ 1 Біотехнологія	Затверджую Зав кафедри (підпис) <u>Патика М.В.</u> 7 травня 2020 р.
<i>Залікові запитання</i>			
1. Методи виділення протопластів			
2. Типи калюсних тканин			
Тестові завдання			

1.

<i>Умови in vitro – це:</i>	
1	вирощування в асептичних умовах на штучних живильних середовищах;
2	культивування рослин в умовах закритого ґрунту;
3	культивування рослин у клімокамері;
4	одержання рослин-регенерантів
5	вирощування рослин у польових умовах.

2.

Калюс – це	
1	регулятори росту;
2	живильне середовище;
3	родючий шар ґрунту;
4	“ранева” тканина, виникає в місці поранення рослини;
5	дедиференційована тканина експланту.

3.

<i>Основні складові живильних середовищ:</i>	
1	мікро- та макроелементи, вітаміни, регулятори росту, агар-агар;
2	мінеральні та органічні добрива;
3	дистильована вода;
4	вермикуліт;
5	кокосове молоко, березовий та томатний соки.

4.

<i>Зпліднення в умовах in vitro передбачає культивування</i>	
1	кореневої системи;
2	фрагментів стебла і листка;
3	молодих рослин та сіянців;
4	пелюсток; чашолистиків;
5	пиляків, пилку, зав'язі.

5.

<i>Гаплоїдні рослини характеризуються</i>	
1	гетерозисним ефектом;
2	надсинтезом сполук вторинного обміну;

3	поліплоїдією;
4	збільшеним вдвічі набором хромосом;
5	зменшеним вдвічі набором хромосом.

6.

<i>Протопласти – це :</i>	
1	протокорми;
2	клітини без клітинної оболонки;
3	клітини мохів і лишайників;
4	плоди інтродуцентів;
5	віруси рослин.

7.

<i>Генотип –це</i>	
1	сукупність зовнішніх ознак
2	успадкування властивостей геному
3	сукупність генів рослини чи організму
4	зміни в хромосомі
5	наявність мутацій

8.

<i>Біотехнологія передбачає:</i>	
1	використання біологічних процесів живих клітин з метою одержання заданих продуктів;
2	конструювання біологічних систем з метою їх використання в народному господарстві;
3	використання нових технологічних прийомів обробітку ґрунту;
4	застосування інтегрованих методів боротьби з хворобами та шкідниками рослин;

9.

<i>Непрямий морфогенез –це</i>	
1	одержання рослин з тканин експланту;
2	утворення рослин з експланту в асептичних умовах на живильних середовищах;
3	одержання рослин-регенерантів шляхом повторної диференціації з калюсних тканин;
4	одержання рослин з бульб та коренеплодів;
5	одержання рослин-регенерантів схрещуванням.

10.

<i>Меристемоїди – це</i>	
1	тканина експланту
2	морфогенетична тканина
3	утворення морфогенних структур
4	підживлення рослин;
5	метод формування крони.

11. Методи виділення протопластів

12. Типи калюсних тканин

8. Методи навчання

Успіх навчання загалом залежить від внутрішньої активності студентів, від характеру їхньої діяльності, то саме характер діяльності, ступінь самостійності та творчості мають бути важливими критеріями у виборі методу.

Пояснювально-ілюстративний метод. Студенти здобувають знання, слухаючи розповідь, лекцію, з навчальної або методичної літератури, через екранний посібник у "готовому" вигляді. Сприймаючи й осмислюючи факти, оцінки,

висновки, вони залишаються в межах репродуктивного (відтворювального) мислення. Такий метод якнайширше застосовують для передавання значного масиву інформації. Його можна використовувати для викладення й засвоєння фактів, підходів, оцінок, висновків.

Репродуктивний метод. Ідеться про застосування вивченого на основі зразка або правила. Діяльність тих, кого навчають, є алгоритмічною, тобто відповідає інструкціям, розпорядженням, правилам в аналогічних до представленого зразка ситуаціях.

Метод проблемного викладення. Використовуючи будь-які джерела й засоби, педагог, перш ніж викладати матеріал, ставить проблему, формулює пізнавальне завдання, а потім, розкриваючи систему доведень, порівнюючи погляди, різні підходи, показує спосіб розв'язання поставленого завдання. Студенти стають ніби свідками і співучасниками наукового пошуку.

Частково-пошуковий, або евристичний метод. Його суть - в організації активного пошуку розв'язання висунутих педагогом (чи самостійно сформульованих) пізнавальних завдань або під керівництвом педагога, або на основі евристичних програм і вказівок. Процес мислення набуває продуктивного характеру, але його поетапно скеровує й контролює педагог або самі студенти на основі роботи над програмами (зокрема й комп'ютерними) та з навчальними посібниками. Такий метод, один з різновидів якого є евристична бесіда, - перевірений спосіб активізації мислення, спонукання до пізнання.

Дослідницький метод. Після аналізу матеріалу, постановки проблем і завдань та короткого усного або письмового інструктажу ті, кого навчають, самостійно вивчають літературу, джерела, ведуть спостереження й виміри та виконують інші пошукові дії. Ініціатива, самостійність, творчий пошук виявляються в дослідницькій діяльності найповніше. Методи навчальної роботи безпосередньо переходять у методи, які імітують, а іноді й реалізують науковий пошук.

Отже, розглянуто п'ять підходів до класифікації методів навчання.

9. Форми контролю

Модульні тестові роботи, іспит

10. Розподіл балів, які отримують студенти.

Оцінювання знань студента відбувається за 100-бальною шкалою і переводиться в національні оцінки згідно з табл. 1 «Положення про екзамени та заліки у НУБіП України» (наказ про уведення в дію від 27.12.2019 р. № 1371)

Рейтинг студента, бали	Оцінка національна складання	
	екзаменів	заліків
90-100	Відмінно	Зараховано
74-89	Добре	
60-73	Задовільно	
0-59	Незадовільно	Не зараховано

Для визначення рейтингу студента (слухача) із засвоєння дисципліни $R_{\text{дис}}$ (до 100 балів) одержаний рейтинг з атестації (до 30 балів) додається до рейтингу студента (слухача) з навчальної роботи $R_{\text{НР}}$ (до 70 балів): $R_{\text{дис}} = R_{\text{НР}} + R_{\text{АТ}}$.

11. Методичне забезпечення

1. Кляченко О.Л., Мельничук М.Д., Коломієць Ю.В., Антіпов І.О. Біотехнологія. Ч.1. Сільськогосподарська біотехнологія. Підручник. Київ, ЦП «КОМПРИНТ», 2015. – 491 с.
2. Кляченко О.Л., Мельничук М.Д., Коломієць Ю.В., Антіпов І.О. Біотехнологія. Ч.1. Сільськогосподарська біотехнологія. Навчальний посібник. Київ, ЦП «КОМПРИНТ», 2015. – 203 с.
3. Кляченко О.Л., Криловська С.А. Методичні вказівки до лабораторно-практичних занять з дисципліни «Біотехнологія» для студентів зі спеціальності 6.190101 – Агрономія. К.: Український Фітосоціоцентр, 2011. - 50с.
4. Кляченко О.Л., Криловська С.А. Методичні вказівки до самостійної роботи з дисципліни «Біотехнологія» для студентів зі спеціальності 6.190101 – Агрономія. К.: Український Фітосоціоцентр, 2011. – 18с.

12. Рекомендована література

Основна:

1. Кляченко О.Л., Мельничук М.Д., Коломієць Ю.В., Антіпов І.О. Біотехнологія. Ч.1. Сільськогосподарська біотехнологія. Київ, ЦП «КОМПРИНТ», 2015. – 491 с.
2. Кляченко О.Л., Коломієць Ю.В., Бородай В.В., Субін О.В. Біотехнологія та біоінженерія. Вінниця, ТОВ «Нілан ЛТД», 2017. – 650 с.
3. Мельничук М.Д, Кляченко О.Л. Біотехнологія в агросфері. Вінниця, 2014. – 265 с.
4. Кушнір Г.П., Сарнацька В.В. Мікроклональне розмноження рослин. К., Наукова думка, 2003. - 528 с.
5. Божков А.И. Биотехнология. Фундаментальные и промышленные аспекты. Харьков, 2008. – 363 с.
6. Мельничук М.Д., Новак Т.В., Кунах В.А. Біотехнологія рослин. К., Поліграфконсалтинг, 2003. – 520 с.
7. Введение в генетику, биоинформатика, ДНК-технология, генная терапия, ДНК-экология, протеомика, метаболика: Навч. посіб. / В.И. Глазко, Г.В. Глазко; Ин-т агроэкологии и биотехнологии УААН. – 2-е изд., испр. и доп. – К.: КВЦ, 2003. – 640 с.
8. Глик Б., Пастернак Дж. Молекулярная биотехнология. Принципы и применение. Пер. с англ. – М.: Мир, 2002 – 589 с.
9. Агол В.И. и др. Молекулярная биология. Структура и биосинтез нуклеиновых кислот. Под ред. А.С.Спирина. М., Высшая школа, 1990г.
10. Левенко Б.А. Трансгенные растения. Современное состояние. Проблемы. Перспективы. К., Дошкольник, 2000. – 305с.

11. Мельничук М.Д., Кляченко О.Л., Коломієць Ю.В. Біотехнологія в рослинництві. Методичні вказівки до лабораторно-практичних занять для студентів та слухачів магістратури. К., Видавничий центр НАУ, 2003. – 54с.

12. Ніколайчук В. І., Горбатенко І. Ю. Генетична інженерія. Ужгород, 1999. - 101 с.

Додаткова:

1. Альбертс Б. и др. Молекулярная биология клетки. М., Мир, 1994 .
2. Льюин Б. Гены. М., Мир, 2010. – 650 с.
3. Уотсон Д. Молекулярная биология гена. М., Мир, 1978 г.
4. Стент Г., Кэлиндар Р. Молекулярная генетика. М.: Мир, 1981.
5. Инге-Вечтомов С. Г. Введение в молекулярную генетику. М.: Высш. шк., 1983.
6. Айала Ф., Кайгер Дж. Современная генетика. М.: Мир, 1987. Т. 1–2.
7. Глазко В.И. Генетически модифицированные организмы: от бактерий до человека
8. Глеба Ю.Ю., Сытник К.М. Слияние протопластов и генетическое конструирование высших растений. К., 1982.-102 с.
9. Глеба Ю.Ю., Сытник К.М. Клеточная инженерия растений. К., Наукова думка, 1984. – 159с.
10. Дж. Дрейпер, Р.Скотт, Ф. Армитидж, Р.Уолден. Генная инженерия растений. М., Мир, 1991.-270 с.
11. Сидоров В.А. Биотехнология растений. Клеточная селекция. К., Наукова думка, 1990. - 280с.

13. Інформаційні ресурси

<http://sbio.info>

www.biotechnolog.ru

www.genetika.ru